2025/2356

20.11.2025

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2025/2356

ze dne 20. listopadu 2025,

kterým se provádí nařízení (EU) 2024/1485 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Rusku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2024/1485 ze dne 27. května 2024 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Rusku ([1]), a zejména na čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 27. května 2024 přijala Rada nařízení (EU) 2024/1485.

(2) Unie i nadále neochvějně odsuzuje porušování lidských práv a represe v Rusku.

(3) Vzhledem k závažnosti situace se Rada domnívá, že na seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů obsažený v příloze IV nařízení (EU) 2024/1485 by mělo být doplněno 10 fyzických osob.

(4) Nařízení (EU) 2024/1485 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha IV nařízení (EU) 2024/1485 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. listopadu 2025.

Za Radu
předsedkyně
K. KALLAS

([1]) Úř. věst. L, 2024/1485, 27.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1485/oj.

PŘÍLOHA

V příloze IV nařízení (EU) 2024/1485 se v oddíle „A. Fyzické osoby“ doplňují nové položky, které znějí:

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
„53.	Andrey Viktorovich POLYAKOV (Андрей Викторович ПОЛЯКОВ)	Funkce: vedoucí hlavního ředitelství Federální vězeňské služby Ruské federace pro Rostovskou oblast, generálmajor vnitřní služby Datum narození: 17.6.1970 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž Číslo pasu: série 1815, č. 112026 INN (ruské daňové identifikační číslo): 343517128461	Andrej Poljakov (Andrey Polyakov) je vedoucím hlavního ředitelství Federální vězeňské služby Ruské federace pro Rostovskou oblast, které zahrnuje vazební zařízení v Taganrogu (SIZO-2), vazební zařízení 1 v Rostově na Donu (SIZO-1) a kolonii č. 12 ve městě Kamensk-Šachtinskij. Z titulu své funkce je odpovědný za zajištění ochrany práv zadržovaných osob a jejich bezpečnosti a za udržování práva a pořádku v podřízených detenčních zařízeních, nad nimiž vykonává dohled. V zařízeních spadajících do Poljakovovy pravomoci byli zadržovaní Ukrajinci, a to civilisté i příslušníci vojenských sil, i další zadržované osoby pravidelně vystavováni bití ze strany dozorců, trpěli vážným nedostatkem potravin a měli jen velmi omezený nebo neměli žádný přístup k lékařské péči či právní pomoci. Během výslechů čelili psychickému i fyzickému nátlaku včetně brutálního bití, elektrických šoků a výhrůžek s cílem donutit je, aby se přiznali k údajným válečným zločinům nebo teroristickým či jiným trestným činům. Mezi doložené případy mučení a špatného zacházení patří případ ukrajinské investigativní novinářky Viktorije Volodymyrivny Roščynové, která zemřela v září 2024 v důsledku špatného zacházení ve vazebním zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast v Taganrogu. Andrej Poljakov je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, konkrétně za mučení a jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení, za represe vůči občanské společnosti a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
54.	Andrey Vadimovich MIKHAILICHENKO (Андрей Вадимович МИХАЙЛИЧЕНКО)	Funkce: náměstek ředitele pro bezpečnost a operativní činnost ve vazebním zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast, Ruská federace Datum narození: 31.3.1992 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž Číslo pasu: série 6012, č. 175625 INN (ruské daňové identifikační číslo): 615490520223	Andrej Michajličenko (Andrey Mikhailichenko) působí jako náměstek ředitele pro bezpečnost a operativní práci ve vazebním zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast (SIZO-2) v ruském Taganrogu. Jako řídící pracovník zařízení SIZO-2 je odpovědný za rozsáhlé a systematické mučení a jiné kruté, nelidské a ponižující zacházení se zadržovanými Ukrajinci, a to civilisty i příslušníky vojenských sil, i dalšími osobami zadržovanými v tomto zařízení. Osoby zadržované v zařízení SIZO-2 jsou pravidelně vystavovány bití ze strany dozorců, trpí vážným nedostatkem potravin a mají jen velmi omezený nebo nemají žádný přístup k lékařské péči či právní pomoci. Během výslechů čelí zadržované osoby psychickému i fyzickému nátlaku včetně brutálního bití, elektrických šoků a výhrůžek s cílem donutit je, aby se přiznaly k údajným válečným zločinům nebo teroristickým či jiným trestným činům – to vše má potlačit odpor proti agresi Ruska vůči Ukrajině. Takové jednání představuje závažné porušování lidských práv a je v rozporu se zásadou právního státu. V důsledku špatného zacházení zemřelo v tomto zařízení nejméně 15 zadržovaných osob včetně ukrajinské investigativní novinářky Viktorije Volodymyrivny Roščynové. Jako náměstek ředitele pro bezpečnost a operativní činnost v zařízení SIZO-2 nese Andrej Michajličenko odpovědnost za jeho provoz. Je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, za represe vůči občanské společnosti a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
55.	Andrey Sergeevich SAPITSKIY (Андрей Сергеевич САПИЦКИЙ)	Funkce: náměstek ředitele pro personální záležitosti a vzdělávací činnost ve vazebním zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast, Ruská federace Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž	Andrej Sapickij (Andrey Sapitskiy) působí jako náměstek ředitele pro personální záležitosti a vzdělávací činnost ve vazebním zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast (SIZO-2) v ruském Taganrogu. Jako řídící pracovník zařízení SIZO-2 je odpovědný za rozsáhlé a systematické mučení a jiné kruté, nelidské a ponižující zacházení se zadržovanými Ukrajinci, a to civilisty i příslušníky vojenských sil, i dalšími osobami zadržovanými v tomto zařízení. Osoby zadržované v zařízení SIZO-2 jsou pravidelně vystavovány bití ze strany dozorců, trpí vážným nedostatkem potravin a mají jen velmi omezený nebo nemají žádný přístup k lékařské péči či právní pomoci. Během výslechů čelí zadržované osoby psychickému i fyzickému nátlaku včetně brutálního bití, elektrických šoků a výhrůžek s cílem donutit je, aby se přiznaly k údajným válečným zločinům nebo teroristickým či jiným trestným činům – to vše má potlačit odpor proti agresi Ruska vůči Ukrajině. Takové jednání představuje závažné porušování lidských práv a je v rozporu se zásadou právního státu. V důsledku špatného zacházení zemřelo v tomto zařízení nejméně 15 zadržovaných osob včetně ukrajinské investigativní novinářky Viktorije Volodymyrivny Roščynové. Jako náměstek ředitele pro personální záležitosti a vzdělávací činnost v zařízení SIZO-2 nese Andrej Sapickij odpovědnost za jeho provoz. Je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, za represe vůči občanské společnosti a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku .	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
56.	Aleksandr Aleksandrovich SHTODA (Александр Александрович ШТОДА)	Funkce: ředitel vazebního zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast, Ruská federace Datum narození: 19.11.1980 Státní příslušnost: ruská Číslo pasu: série 6001, č. 419633 INN (ruské daňové identifikační číslo): 611903638423	Alexandr Štoda (Aleksander Shtoda) působí jako ředitel vazebního zařízení č. 2 hlavního ředitelství Federální vězeňské služby pro Rostovskou oblast (SIZO-2) v ruském Taganrogu. Je odpovědný za rozsáhlé a systematické mučení a jiné kruté, nelidské a ponižující zacházení se zadržovanými Ukrajinci, a to civilisty i příslušníky vojenských sil, i dalšími osobami zadržovanými v tomto zařízení pod jeho velením. Osoby zadržované v zařízení SIZO-2 jsou pravidelně vystavovány bití ze strany dozorců, trpí vážným nedostatkem potravin a mají jen velmi omezený nebo nemají žádný přístup k lékařské péči či právní pomoci. Během výslechů čelí zadržované osoby psychickému i fyzickému nátlaku včetně brutálního bití, elektrických šoků a výhrůžek s cílem donutit je, aby se přiznaly k údajným válečným zločinům nebo teroristickým či jiným trestným činům – to vše má potlačit odpor proti agresi Ruska vůči Ukrajině. Takové jednání představuje závažné porušování lidských práv a je v rozporu se zásadou právního státu. V důsledku špatného zacházení zemřelo v tomto zařízení nejméně 15 zadržovaných osob včetně ukrajinské investigativní novinářky Viktorije Volodymyrivny Roščynové. Jako ředitel zařízení SIZO-2 řídí Alexandr Štoda jeho provoz. Je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, za represe vůči občanské společnosti a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
57.	Timur Savelevich VAKHRAMEEV (Тимур Савельевич ВАХРАМЕЕВ)	Funkce: soudce obvodního soudu pro moskevský obvod Basmanij; bývalý smírčí soudce v moskevském obvodu Taganskij Datum narození: 13.5.1990 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž	Timur Vachramejev (Timur Vakhrameev), který působí jako soudce obvodního soudu pro moskevský obvod Basmanij v Rusku, byl zapojen do řady politicky motivovaných případů trestního stíhání, přičemž několika osobám uložil nepřiměřeně tvrdé tresty a u dalších osob prodloužil dobu jejich zadržení. Soudce Vachramejev se podílel na nespravedlivém a politicky motivovaném stíhání novinářů Kirilla Martynova a Dmitrije Kolezeva, jakož i aktivistky Ljusji Štějnové, přičemž každého z nich odsoudil k několika letům odnětí svobody ve snaze umlčet nezávislou žurnalistiku a občanskou společnost v Rusku. Prodloužil také vyšetřovací vazbu právníkům Vadimu Kobzevovi a Alexeji Lipcerovi, jakož i novinářům Konstantinu Gabovovi a Sergeji Karelinovi v politicky motivovaných případech souvisejících se zásahy proti osobám, které jsou spojeny s Fondem boje s korupcí nebo přímo s Alexejem Navalným. Kromě toho prodloužil vyšetřovací vazbu Grigoriji Melkoňjancovi, spolupředsedovi hnutí Golos (Hlas) – klíčové nezávislé volební iniciativy v Ruska – při zjevném pokusu dostat ještě více pod tlak monitorování voleb veřejností v zemi. Ve všech výše uvedených případech byly uplatněny kontroverzní články ruského trestního zákoníku o nežádoucích organizacích, diskreditaci ruské armády nebo extremismu. Na začátku roku 2023 se Timur Vachramejev, který v té době působil jako smírčí soudce v moskevském obvodu Taganskij, také aktivně podílel na postihu mezinárodních společností, jako jsou Wikimedia či Google, za to, že neodstranily věcné informace o útočné válce Ruska proti Ukrajině. Timur Vachramejev je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, za potlačování občanské společnosti a demokratické opozice a za narušování demokracie a právního státu v Rusku.	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
58.	Artemy Alexeevich TELMINOV (Артемий Алексеевич ТЕЛЬМИНОВ)	Funkce: vyšetřovatel při Vyšetřovacím výboru Ruské federace Datum narození: 30.12.1994 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž	Artěmij Telminov (Artemy Telminov), který působí jako vyšetřovatel při Vyšetřovacím výboru Ruské federace, byl zapojen do řady politicky motivovaných stíhání osob spojených s Alexejem Navalným včetně novinářů Antoniny Favorské, Olgy Komlevové, Konstantina Gabova a Sergeje Karelina, jakož i právníků Vadima Kobzeva, Alexeje Lipcera a Igora Sergunina. Tím, že se zasazoval o uložení nebo prodloužení doby jejich zadržení, aktivně přispěl k úsilí ruského režimu o potlačování disentu v zemi. Všechny výše uvedené osoby byly vyšetřovány a následně obviněny z účasti v extremistickém společenství nebo organizaci nebo ze zapojení do jejich činnosti. Ve skutečnosti se tato obvinění zakládala výlučně na jejich zákonném jednání v době, kdy byli spojeni s Alexejem Navalným a jeho Fondem boje s korupcí. Zneužívání právních předpisů souvisejících s terorismem a extremismem k potlačování politické opozice a pokojného úsilí občanské společnosti spojeného s Navalným se v Rusku stalo rozšířenou praxí. Všechny výše uvedené případy vykazují konzistentní vzorec politicky motivovaného stíhání, které zahrnuje prodlouženou vyšetřovací vazbu a v některých případech neveřejná soudní řízení. Aktivní úloha Artěmije Telminova při organizaci nespravedlivého stíhání Antoniny Favorské, Olgy Komlevové, Konstantina Gabova, Sergeje Karelina, Vadima Kobzeva, Alexeje Lipcera a Igora Sergunina představuje závažné porušení lidských práv. Je tudíž přímo odpovědný za závažné porušování lidských práv a za represe vůči občanské společnosti a demokratické opozici v Rusku.	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
59.	Boris Ashirbaevich KOZHEVNIKOV (Борис Аширбаевич КОЖЕВНИКОВ)	Funkce: místopředseda Vojenského odvolacího soudu Ruska Datum narození: 31.8.1964 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž	Boris Koževnikov (Boris Kozhevnikov) je místopředsedou Vojenského odvolacího soudu Ruska. Boris Koževnikov jako místopředseda Vojenského odvolacího soudu Ruska zamítl odvolání bývalého městského zastupitele v Krasnoselském obvodu v Moskvě Alexeje Gorinova proti politicky motivovanému odsouzení. V procesně vadném soudním řízení byl Alexej Gorinov odsouzen ke třem letům odnětí svobody v trestanecké kolonii s přísným režimem podle článku 205.2 ruského trestního zákoníku za ‚ospravedlňování terorismu'. Toto odsouzení bylo založeno na Gorinovově prohlášeních pronesených při rozhovoru se spoluvězni, v nichž údajně uznal, že Krym je ukrajinským územím a pluk Azov je součástí ukrajinské armády. Koževnikov dále potvrdil tresty odnětí svobody pro Andreje Bojaršinova, Ibragima Orudževa, Alexeje Nurijeva a Romana Nasrijeva na základě politicky motivovaných obvinění v případech údajně souvisejících s terorismem. Boris Koževnikov je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, včetně porušování svobody přesvědčení a projevu, za represe vůči občanské společnosti a demokratické opozici a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2356/oj

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
60.	Maxim Alexandrovich PANIN (Максим Александрович ПАНИН)	Funkce: soudce Vojenského odvolacího soudu Ruska (senát pro trestní věci) Datum narození: 22.2.1982 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: muž	Maxim Panin (Maksim Panin) je soudce Vojenského odvolacího soudu Ruska. Maxim Panin jako člen senátu Vojenského odvolacího soudu Ruska zamítl odvolání bývalého městského zastupitele v Krasnoselském obvodu v Moskvě Alexeje Gorinova proti politicky motivovanému odsouzení. V procesně vadném soudním řízení byl Alexej Gorinov odsouzen ke třem letům odnětí svobody v trestanecké kolonii s přísným režimem podle článku 205.2 ruského trestního zákoníku za ‚ospravedlňování terorismu'. Toto odsouzení bylo založeno na Gorinovově prohlášeních pronesených při rozhovoru se spoluvězni, v nichž údajně uznal, že Krym je ukrajinským územím a pluk Azov je součástí ukrajinské armády. Panin se kromě toho podílel na politicky motivovaném stíhání dalších osob. Jako člen odvolacího senátu potvrdil odsouzení Eleny Kotěnočkinové , která byla obviněna z ‚ospravedlňování terorismu' prostřednictvím příspěvku v sociálních médiích a v nepřítomnosti odsouzena k šesti letům a jedenácti měsícům odnětí svobody v trestanecké kolonii. Soudce Panin rovněž potvrdil prodloužení vazby v případech Poliny Jevtušenkové, stíhané za šíření ‚falešných zpráv' o ruské armádě a ‚rehabilitaci nacismu', a krymských Tatarů Envera Kroše , Rinata Alijeva a Vilena Temerjanova , kteří byli stíháni za údajné zapojení v islámské skupině, které je v Rusku zakázaná. Maxim Panin je tudíž odpovědný za závažné porušování lidských práv, včetně porušování svobody přesvědčení a projevu, za represe vůči občanské společnosti a demokratické opozici a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
61.	Marina Viktorovna USHAKOVA (Марина Викторовна УШАКОВА)	Funkce: soudkyně Vojenského odvolacího soudu Ruska (senát pro trestní věci) Datum narození: 2.5.1979 Státní příslušnost: ruská Pohlaví: žena	Marina Ušakova (Marina Viktorovna Ushakova) je soudkyně Vojenského odvolacího soudu Ruska. Marina Ušakova jako členka odvolacího senátu Vojenského odvolacího soudu Ruska zamítla odvolání bývalého městského zastupitele v Krasnoselském obvodu v Moskvě Alexeje Gorinova proti politicky motivovanému odsouzení. V procesně vadném soudním řízení byl Alexej Gorinov odsouzen ke třem letům odnětí svobody v trestanecké kolonii s přísným režimem podle článku 205.2 ruského trestního zákoníku za ‚ospravedlňování terorismu'. Toto odsouzení bylo založeno na Gorinovově prohlášeních pronesených při rozhovoru se spoluvězni, v nichž údajně uznal, že Krym je ukrajinským územím a pluk Azov je součástí ukrajinské armády. Ušakova kromě toho potvrdila odsouzení Nikity Tuškanova, Danijila Bondarenka a Stanislava Ševčenka na základě politicky motivovaných obvinění z ‚ospravedlňování terorismu', jehož se měli dopustit ve svých prohlášeních v sociálních médiích nebo v soukromých rozhovorech týkajících se zejména odpálení Krymského mostu. Marina Ušakova je tudíž odpovědná za závažné porušování lidských práv, včetně porušování svobody přesvědčení a projevu, za represe vůči občanské společnosti a demokratické opozici a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2356/oj

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
62.	Svetlana Sergeevna RYGALOVA (Светлана Сергеевна РЫГАЛОВА)	Funkce: státní zástupkyně odboru trestního soudnictví při státním zastupitelství Vladimirské oblasti, juniorní justiční poradkyně Státní příslušnost: ruská Pohlaví: žena	Svetlana Rygalova (Svetlana Sergeevna Rygalova), která působí jako státní zástupkyně při státním zastupitelství Vladimirské oblasti, se podílela na politicky motivovaném stíhání bývalého městského zastupitele v Krasnoselském obvodu v Moskvě Alexeje Gorinova za vyjádření názoru v souvislosti s útočnou válkou Ruska proti Ukrajině. Státní zástupkyně Rygalova schválila obžalobu v trestní věci a vedla trestní stíhání Alexeje Gorinova podle článku 205.2 ruského trestního zákoníku za ‚ospravedlňování terorismu', přičemž navrhla, aby byl odsouzen ke třem a půl letům odnětí svobody. Toto stíhání bylo založeno na Gorinovově prohlášeních pronesených při rozhovoru se spoluvězni, v nichž údajně uznal, že Krym je ukrajinským územím a pluk Azov je součástí ukrajinské armády. Na základě obžaloby ze strany státní zástupkyně Rygalovy byl Alexej Gorinov odsouzen ke třem letům odnětí svobody. Svetlana Rygalova je tudíž odpovědná za závažné porušování lidských práv, včetně porušování svobody přesvědčení a projevu, za represe vůči občanské společnosti a demokratické opozici a za činnosti, které vážně narušují právní stát v Rusku.	20.11.2025“.